

DOMOVINA

Oglasni:

za 1 mm x 50. inšerskega stolpca mali Din 0-20,
veliki Din 0-30, polna, posipnice i. reklame Din 50-
Večkratne objave popust.

Izhaja vsak petek.

Upravištvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ul. 54.
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva c. 16, Tel. 72.

P. n. Ljubljana

Naročnina:

Din 1.—, četrtno Din 3.—, pol-
letno Din 6.—, celoletno Din 12.—.

Zbor zaupnikov demokratske stranke v Ljubljani

Zbor zaupnikov JDS za ljubljansko oblast se vrši v nedeljo dne 9. julija ob 8. uri zjutraj v dvorani »Kazine« (Kongresni trg, nad kavarno »Zvezda«). Na dnevnem redu so poročila poslancev in volitev načelstva za ljubljansko oblast. Poročal bo tudi minister g. dr. Žerjav.

Zbor se prične točno ob 8. uri. Zaupniki, ki so dobili vabila, naj jih

prineso s seboj, da se z njimi pri vходу v dvorano izkažejo.

Oni somišljeniki, ki niso dobili vabil, pa se žele udeležiti zborovanja, naj si priskrbe pri svojih pristojnih krajevnih organizacijah poverila, da jim bo vstop v dvorano dovoljen. — Tajništvo Demokratske stranke v Ljubljani.

Kaj bo z biro?

Izgledi za letošnjo letino v Sloveniji niso povoljni. Sena je bilo malo. Ječmen, ki se žanje sedaj, je slab. Ravno tako kaže ostalo žito slabo. Zato ni čudno, da se po nekaterih krajih, kjer kaže letina posebno slabo, kmetje s skrbjo povprašujejo, kako bodo mogli odrajtati farovski gosposdi biro, ki je mnogokrat večja, nego so davki.

Po nerodovitnih krajih bo letos neznosno breme za kmete, ki si jo bodo morali naravnost pristradati, zato da bodo župniki kaplani organizisti itd. lahko brezskrbno živeli in se na tihem smejali kmetu-trpinu.

Koliko krivičnosti je na tem pobiranju bire! Med onimi farovškimi gospodi, ki pobirajo biro, se dobijo celo takšni župniki, ki imajo lastne grunte in nešteto drugih dohodkov. Dasi lahko že samo od gruntov udobno živijo, vendar jim v njihovi „ljubezni do ubogega bližnjega“ ne pade v glavo, da bi se prostovoljno

odrekli temu gnusnemu izsesavanju ubogih kmetičev. Znani so nam slučaj, da od grunta, bire in drugih dohodkov živijo celo župnikovi strici, tete, sestre, brati ali stariši. Res radi bi vedeli, kako pride cela fara do tega, da v potu svojega obraza preživlja tropo lenih župnikovih sorodnikov, ki čestokrat ne delajo drugega, kakor opravljajo ljudi, prenašajo marnje od hiše do hiše in povzročajo prepire med miroljubnimi ljudmi.

Proti biri se kmetje borijo že od nekdaj, toda ni se jim še posrečilo, da bi se odpravila. Mnogi kmetje so se ji že uprli in so imeli pogostokrat opravka s sodišči. Bira je povzročila že tudi hude spore v kmetijskih družinah, ker se je mož biri uprl, toda žena, ki je bolj podvržena farovski mu vplivu, jo je dala skrivaj, da je mož šele pozneje zvedel za to. Odkrita povedano, mi se čudimo, da duhovščina sama ne nastopi proti tej beraški napravi, ki je še ostanek ne-

kdanje kmetске sužnosti. Čudimo se, da se duhovščina ne sramuje, na tak času neprimeren način pobirati od hiše do hiše milodare.

Vsak človek je vreden plačila, ako vrši kak posel, tako tudi duhovnik. Toda duhovnik naj se plača kot uradnik! Zakaj potrebuje duhovnik, ki nima niti žene in zakonskih otrok, takšne dohodke, dočim morajo uradnik, učitelj in drugi, ki živijo od mesečnih plač, s svojimi družinami vred izhajati z revnimi plačami. Duhovništvu se naj zemlja odvzame, odpravijo naj se razne cerkvene pristojbine, kakor za pogrebe, maše itd., in naj se uvede le plačevanje duhovnikov po načinu državnih uradnikov. Ako lahko živijo od plač uradniki in delavci z ženami in otroci, bo mogel to storiti tudi duhovnik brez žene in zakonskih otrok. Čudno je res, da bi moral duhovnik, ki svojim faranom toliko pridiguje o postu in zmernosti, imeti nebesa v vživanju vseh dobrot že na tem svetu. „Ne glejmo z očmi trebuha!“ pridigujejo radi s prižnice gospodje. Naj nam zato ne zamerijo, če jim z istim izrekom pokadimo pod nos.

Skraini čas je, da se ta srednjeveška krivična naprava enkrat za vselej odpravi. Izkoriščanje kmeta trpina mora prenehati! Pozivljamo naše demokratske poslance, da se zavzamejo v Beogradu za odpravo bire. Ako se jim to posreči, bodo želi zahvalo vsega prebivalstva, tudi klerikalnega, katero poslednje bi se sicer le na tihem veselilo, da je rešeno težkega bremena.

Politični pregled

Narodna skupščina v Beogradu zboruje še vedno in še vedno se lahko vidi, kako so

nedelavni klerikalni poslanci,

ki mislijo menda, da jih je ljudstvo zato poslalo v narodno skupščino, da tam sami nič ne delajo in po možnosti še druge, ki se svojih dolžnosti zavedajo in hočejo delati, v tem njihovem stremljenju ovirajo. Za to svoje postopanje bodo klerikalci že dobili zasluženo plačilo prej ali slej, ker tako razdiralno delo mora biti maščevano.

V južnih delih naše države so se razmere poslabšale, ker

Bolgari ne dajo miru

in vpadajo s komitaškimi četami na naše ozemlje, kjer ropajo in morijo. Naša vlada je ukrenila vse potrebno, da napravi tem roparskim vpadom konec in se je glede tega sporazumela tudi z grško in rumunsko vlado za skupno nastopanje, ker vznemirjajo bolgarski komitaši tudi grško in rumunsko ozemlje. Nevarnosti radi teh vpadov ni nobenih in se ni treba bati nobenih zapletljajev.

S češkoslovaško državo živi Jugoslavija v najprišrčnejši bratski zvezi in ta

zveza s Češkoslovaško

bo podaljšana za več let in še poglabljena, kar je čisto naravno in samo ob sebi razumljivo, da morajo stati Čehoslovaki v vsakem slučaju na naši, mi pa na njihovi strani.

G. Keller-I. Albrecht:

Romeo in Julija na kmetih

(Nadaljevanje 9.)

Vendar se je Sali, opozorjen po očetovih naporih, opogumil in se je otresel strahu. S krepko roko in z vztrajnimi prošnjami in prigovarjanjem je spravil oba nasprotnika popolnoma vsakebi. Stara pajdaša sta si globoko oddahnila in sta začela zdaj spet zmerjati in kričati ter sta se obrnila drug od drugega. Njuna otroka pa sta pridrževala sapo in sta molčala kakor smrt. Ob ločitvi, ko sta se okrenila, sta si hitro in ne da bi ju bila opazila stara dva segla v roke, ki so bile mokre in hladne od vode in rib.

Ko sta se podali razjarjeni stranki vsaka po svoji poti, so se spet zgrnili obilaki. Temnilo se je bolj in bolj in dež je curkoma lil na zemljo. Mame se je vlekel spredaj po temnih, mokrih potih. Obe roki je potisnil v žep in se je skručil v deževju. Poteze na obrazu so mu še podrhtevale in z zolbmi je šlepetal. Neopažene solze so mu polzele v srsečo brado. Pustil jih je teči, da jih ne bi izdal, ako bi

si jih otiral. Njegov sin pa ni videl ničesar, ker je stopal ves zatopljen v blažene slike. Opazilni viharja ne deževja, ne teme in ne bede. Lahkотно, jasno in toplo mu je bilo v duši in vsenaokrog. Čutil se je bogatega in tako na varnem, kakor kraljev sin. Venomer je videl pred seboj oni komaj sekundo trajajoči smehljaj lepega obraza v bližini. Odzival se mu je šele sedaj, dobre pol ure po dogodku. Pol ljubezni se je v noč in vihar nasmehljaval dragemu obličju, ki mu je venomer stopalo nasproti iz teme. Bil je uverjen, da mora Metka domov grede na vsak način videti in občutiti njegov smeh.

Naslednjega dne je bil njegov oče kakor ubit in ni hotel izpod strehe. Ves pretep in dolgoletna beda sta zadobila ta dan novo, jasnejšo obliko in sta se mrko razširila v morečem ovzdušju beznice. Zato sta se mož in žena boječa in brez moči plazila okrog tega strahu, iz pivnice v temne čumnate, iz teh v kuhinjo, pa spet nazaj v pivnico, kjer ni bilo nobenega gosta. Nazadnje je vsak običal v svojem kotu. Čez dan sta se začela trudno in nekam mrtvaško pripraviti

in si predbacivati to in ono. Pri tem sta od časa do časa zaspala in mudile so ju nemirne sanje, ki so se rodile iz očitajoče vesti in so ju spet predramile. Samo Sali ni videl in ni slišal; kajti mislil je samo na Metko. Še vedno mu je bilo pri srcu kakor da ni samo nepopisno bogat, ampak kakor da se je tudi polastil nečesa pravega in kakor da ve brezmejno dobrega in lepega. Tako jasno in razločno se je zavedal vsega, kar je bil videl včeraj. To vedenje mu je bilo kakor, da je prišlo iz nebes. Živel je v neprestanem, srečnem začudenju spričo tega. In vendar mu je bilo, kakor da je vedel že od vekomaj in kakor da je že od nekdaj poznal vse, kar ga je zdaj polnilo s to čudovito sladkostjo. Kajti nič ni na svetu enakega bogastvu in sreči, ki stopi pred človeka v taki jasni in zali postavi, krščen in obdarovani z imenom, ki ne zveni kakor druga imena.

Sali se ni čutil ta dan niti trudnega, niti nesrečnega, ne revnega in ne brezupnega. Bil je venomer zaposlen s tem, da si je klical v spomin Metkin obraz in postavu, venomer uro za uro. Spričo tega razburljivega posla pa mu je predmet sam skoraj popol-

noma izginil, to se pravi: Jel si je nazadje domišljavati, da zdaj vendarle ne ve, kako Metka v resnici natanko izgleda. Mislil je, da hrani le splošen obris njene slike v spominu, če bi jo pa moral opisati, mu to ne bi bilo mogoče. Nepristano je gledal to sliko, kakor da stoji pred njim. Čutil je prijeten vtis, — in vendar jo je videl samo kakor nekaj, kar smo pač videli samo enkrat, nekaj, kar nas ima v oblasti pa nam je vendar nepoznano. Natanko se je spominjal potez obraza, kakršne je imelo dekletce nekdaj, z velikim ugodjem, a ne prav za prav teh, ki jih je bil videl včeraj. Če ne bi bil videl Metke nikoli več, bi si bila morala moč njegovega spomina pač pomagati in ljubki obraz spet lepo sestaviti, da ne bi manjkala niti ena poteza. Zdaj so se zvito in trdovratno odrekale, ker so oči zahtevale svoje pravice in radosti. Ko je popoldne solnce toplo in svetlo obsevalo gorenja nadstropja črnih hiš, se je Sali splazil skozi vrata in je krenil proti stari domačiji, ki se mu je šele zdaj zazdela nebeški Jeruzalem z dvanajstimi zlatimi vrati. Srce mu je burno bilo, ko se ji je približal.

(Dalje prihodnjič.)

Pogajanja z Italijo še vedno niso dospela do zaključka, ker bi Italija rada dobila od nas čim več. Naša vlada pa stoji na stališču, da **pred Italijo ne odneha več,**

ker nas je že dosti, več kot preveč, oškodovala. Na koncu koncev bo morala odnehati Italija, ker jo zaradi njene požrešnosti obsoja že ves svet.

Avstrija propada vedno bolj, kar se vidi že iz tega, da se dobi danes za en naš dinar 250 do 300 avstrijskih kron. Z davki Avstrija ne more kriti svojih državnih izdatkov, zato enostavno tiska vedno nove bankovce, ki jih ima že za preko 400 milijard kron v prometu. Danes je vse prepričano o tem, da

Avstrija ne more živeti.

O tem so prepričani tudi že Angleži, ki že dopuščajo možnost priključitve Avstrije k Nemčiji, ker ni nobenega upanja več, da bi se ona sama postavila na noge. Ta sprememba v mišljenju angleških vodilnih krogov je zelo zanimiva, ker po mirovni pogodbi bi se Avstrija ne smela združiti z Nemčijo brez dovoljenja zveze narodov. V tej zvezi imajo pa Angleži zelo vplivno besedo in zato moramo misliti na to, da pride kmalu do združitve Avstrije z Nemčijo. Nas to zanima posebno zato, ker bomo morali v tem slučaju napeti vse sile, da dosežemo spremembo naše severozapadne meje, ki jo moramo proti veliki Nemčiji čisto drugače zavarovati, kot je ona zavarovana sedaj proti slabotni Avstriji. Takrat, ko se bo šlo za združitve Avstrije z Nemčijo, pride na dnevni red

koroško vprašanje,

ki se v slučaju združitve Avstrije z Nemčijo mora rešiti tako, da zaradi združitve ne bo prikrajšana naša država.

Med tem, ko se zopet razpravlja vprašanje združitve Avstrije z Nemčijo, so pa na

Nemškem zopet velike homatije, ki so jih izzvali privrženci bivšega cesarja Viljema s tem, da so usmrtili ministra zunanjih zadev Rathenaua, ki je bil odličen predstavnik nove povojne demokratične Nemčije. Nemška vlada je takoj po tem umoru sklenila, izdati zakon v varstvo države in ustave in ker bo nemški parlament ta zakon gotovo sprejel, bodo v bodoče vsaj močno otežkočeni vsi poskusi, da bi se poklicalo nazaj na nemški prestol bivšega cesarja Viljema, ki je zakrivil svetovno vojno.

Dopisi

Dolnji Logatec. Pri naših možeh SLS se zadnje čase lahko opaza neko izredno gibanje, odkar so ti začutili, da se bližajo občinske volitve pri nas. Naš občinski gerent baje že pripravlja imenike za občinske volitve in si on in njegov tajnik Voluhar od veselja maneta roke v mnenju, da še ostaneta pri polnem koritu. Pri tem pa gotovo še ne misli Jaka, da bo moral skoraj polagati račune za denar, katerega je prejel za hrano dalmatinskih vojnih beguncev, koje so po njegovem ukazu morali hraniti tukajšnji posestniki, ne da bi komu kaj plačal. Gre tu za več tisoč kron denarja. Denar za vojaško pripravo tudi še ni izplačan. Medtem ko gotovi možje SLS že sedaj pripravljajo teren za bodoče volitve, se naši napredni sloji brigajo bolj za svoje osebne interese, potem pa bodo vpili, da so jih klerikalci osleparili. Ne maramo sicer prerokovati, vendar pa naj bo nam dovoljeno odkrito pove-

dati, če bo šlo tako naprej, kakor že sedaj kaže, da bodo klerikalci nekim neklerikalcem v bližnji bodočnosti zapovedali, da morajo zadnji prvimi opanke „biksati“. — Opazovalec.

Ribniška dolina. Pišejo nam: Pri nas se pehata sedaj poslanec Skulj in dekan Skubic ter zbirata podpise in izjave občin za ribniškega notarja Smodeja, da bi ostal še na svojem mestu, dasi je absolutno nesposoben in bi že zdavnaj moral iti, ker je tako gluhi, da prav nič ne sliši. Dekana Skubica žene pri tem hvaležnost do notarja in njegove družine, ker nastopajo notarjevi zanj kot glavne priče v neki politični pravdi, ki jo ima dekan z ribniškimi naprednjaki. Da je notar Smodej absolutno nesposoben za svoje mesto, da škoduje strankam in povzroča le nepotrebne pravde, ki stanejo precej denarja, to ve danes že vsa ribniška dolina. Tako je za Posojilnico za Loški potok, Drago in Travo napravil več kupnih pogodb, katere je pustil od kupcev neizpolnjene podpisati. Po podpisu od strani kupcev je vstavil vanje določila, ki niso bile nikdar dogovorjene in kupci so se naravno branili pripoznati pogodbe. Prišlo je do pravde in Posojilnica jo je izgubila, ker sodišče v Novem mestu niti notarju, niti njegovi ženi ni verjelo, da bi bile pogodbe na pravičen način sklenjene. V več slučajih se je zgodilo, da je gospodar, ki je bil bolan, poklical notarja Smodeja, da napravi poslednjo voljo. Mesto te je napravil izročilno pogodbo proti vojni in naročilu gospodarja. Ta je nato ozdravel. Kar naenkrat pa dobi poziv od davčne oblasti, da naj plača pristojbino od izročilne pogodbe, češ, da je izročil svoje premoženje svoji ženi, dasi za živa tega ni hotel storiti, temveč je le za slučaj smrti svojo ženo hotel postaviti kot dedinjo. Najnovejša taka slučajna sta se zgodila z nekim Bevkom iz Brež in nekim Oražnom iz Otavca. Tudi na davčnem uradu v Ribnici se pritožujejo, da nobena vloga, ki se tja pošlje, ni v redu in stranke potem plačujejo kazni, da so črne. Zgodil se je celo slučaj, da je ponaredil podpis na neki listini, ki jo je stranka v njegovi navzočnosti v pisarni podpisala, dasi dotična stranka sploh nikdar ni bila v njegovi pisarni. Ako je kje kdaj napravil poslednjo voljo, se je za njeno vsebino takoj razvedelo, ker hodi na uradne posle z njim njegova žena. Delovanje notarja Smodeja je v resnici pri nas v škodo strankam, ki se še izgubijo v njegovo pisarno. Vprašamo vsled tega notarsko zbornico in sodišče, ali res ne mislita ničesar ukreniti, da nas vendar enkrat rešita popolnoma nesposobne uradne osebe, ki povzročajo le nepotrebne stroške in pravde?

Žužemberk. Na predvečer Vidovega dne so tukajšnji fantje žgali kres, okrog katerega se je zbralo precej občinstva. Trg je bil ves v zastavah in bila je lepa razsvetljava ob okrašenih oknih z malimi običajnimi protidržavnimi izjemami. Vse je lepo uspelo in g. dekan Gnidovec je zvonil po toči, ko je nedeljo nato raz lece zopet strejlat svoje strupene pušice ter pozival, da naj se mesto na Vidovo prireja kres raje v čast Cirila in Metoda. Po našem se naj že kres obakrat.

Sinji vrh. Pišejo nam: Tukajšnji župnik počenja čudne stvari. Če se mu zljubi, nažene svoje krave v vinograde svojih faranov. Otroka, ki ga pravočasno prinese h krstu, pusti v hladnem letnem česu do 9. ure zvečer čakati v nezakurjeni sobi. Iz cerkve goni ljudi, ki mu nočejo nič hudega, s silo. Celo z revolverjem grozi. Za nameček pa še pita svoje farane z barabami. Njegove vedenje pa po našem mnenju priča, da bi ta

lepi naziv* brez krivice lahko rabil na drug naslov. Toliko za enkrat. Če bo pa g. župnik želel, mu lahko pri priliki postrežemo še z drugimi novicami, ki so mogoče še temeljiteje od teh.

Hrastnik. Pišejo nam: Čudne reči se godijo v dolski občini, kamor spada tudi del Hrastnika. Prijatelj, ki pozna že celo vrsto let tamkajšnje razmere, mi je povedal tole zanimivost, ki se govori po občini. Dne 9. t. m. bodo tamkaj nadomestne občinske volitve za razveljavljenih četvero odborniških mest bivših komunistov. Domačini so se hoteli sporazumeti ter napraviti sporazumno listo, kjer bi bili zastopani tudi možje, že stari občinski odborniki, ki so že veliko napravili za občino ter plačujejo tudi ogromne davke. To pa ni bilo po volji duhovnim gospodom. Sestavila sta svojo listo. Vpisala sta seveda sebe ter še par takih, od katerih pričakujeta, da bodo plesali po farovski piščalki. Ugleden kmet, ki je bil celo vrsto let v občinskem odboru, plačuje velik davek, je cerkveni ključar in hud klerikalec, tudi ni našel milosti pred farovžem. Pa veste zakaj ne? Drznil se je enkrat sam misliti, pa je bil tako nepreviden, da je svojo misel glasno povedal. Rekel je namreč: „Čemu bi duhovna gospoda stavili v kandidatne liste. Bomo že domačini sami opravili ta posel, da ne bodo mogli govoriti, da smo farovška stranka“. Pa tudi res je tako. Gospod župnik mora veliko skrbeti za cerkev, gospod kaplan pa za štacuno, kjer tako hitijo navijati in „šraufati“ cene — pa ne navzdol, — da jih drugi trgovci komaj dohajajo. Ljudje so začeli malo bolj sami misliti pa gledati in jim marsikaj ne gre v glavo. Sedaj pa pravijo: „Kaj pomaga, če si še tako veren človek, delaš za občino, deluješ za cerkev in agitiraš za „gospode“! Če nisi njihovim ukazom brezpogojno poslušen, potem adijo vsa dobra dela“. Kmetje, ki plačujejo težke davke, so po pravici

razburjeni. Plačati in dajati, o da, tisto pač, komandiral in razpolagal z njihovimi žulji bo pa farovž. Tako početje se gabi vsakemu občanu, kleriku ne more biti vseeno, kam romajo njegovi težko zasluženi groši. Zato pa so po pravici razburjeni vsi še dosedaj vneti farovski pristaši. Vsled tega bo v nedeljo tudi marsikatera kroglica manjkala v župnikovi skatli, ob kateri je zadnjič tako mamljivo duhtel „posestnik in trgovec“ — mhm.

Rajhenburg. Pišejo nam: Res dolgo časa sem odlašal, ali bi poročal ali ne, a nazadnje sem se odločil, da Vam poročam, kaj delajo tukajšnji klerikalci. Dne 29. junija, ko je bil praznik sv. Petra in Pavla, bi se morala vršiti pri nas običajna procesija. Seveda, ker so si slavni Orli zbrali ta dan za svoj tabor, je častiti g. župnik preložil procesijo tako, da se je vršila že prejšnjo nedeljo dne 25. junija. Večina ljudi je bila nezadovoljna s to župnikovo samovoljnostjo, a ni mogla nič drugega narediti, kakor da se procesije ni udeležila. In potem pa še kričijo, da vera peša in propada! Kdo drugi je kriv, nego samovoljna duhovščina sama! Za danes dovolj, drugič več.

Šmarje pri Jelšah. Poročajo nam: Dne 26. m. m. je tukajšnji pek A. Mavrin v pijanosti brez vzroka napadel gospoda O. Arzenska od Sv. Roka. Psoval ga je z najhujšimi psovskami, kar jih zna takle klerikalni petelin. Šel je za njim po vsem trgu in se je hotel pred Gajšekovo (Tančičevo) trgovino pretepati, kar so pa preprečili orožniki. Zadevo ima sedaj v rokah odvetnik dr. Hrašovec v Šmarju. Upamo, da korajžni junak Mavrin prejme pri sodišču primerno plačilo. Tega lepega človeka nič ne moti okoliščina, da se vrši ravno mali misijon pri nas. Če ga niso izpreobrili misijonarji, ga bo mogoče sodišče. O izidu obravnave bomo pri priliki poročali.

Kmetijski glasnik

KAJ ZAHTEVA STRNIŠČNA SETEV.

Naše podnebne razmere so tako ugodne, da pridelamo po žitu lahko še en sadež. Na ta način dobimo po dva pridelka na leto. Število tistih rastlin, ki jih lahko z vspehom pridelujemo po žitu, je sicer omejeno, toda ta možnost dvojnega pridelka je izredno velikega pomena za vse naše gospodarstvo. Zlasti našim malim posestnikom je s tem dana najlepša prilika, da pomnože svoje prihodke iz poljedelstva. V resnici se tega tudi v najizdatnejši meri poslužujejo, tako da pridelujejo, če le mogoče, po dva sadeža na njivi. Na ta način pridelujemo strniščno ajdo, strniščno repo, strniščno zeleno turšico, v gorkejših krajih tudi strniščno turšico za zrnje. Sejemo pa tudi strniščno korenje med zgodnji ječmen, sejemo zgodnjo turšico po rdeči detelji, ravno tako tudi proso, rdečo deteljo (inkarnatko), to pa sejemo kot tretji sadež med strniščno ajdo itd. Po zeleni rži pridelujemo še lahko krompir, peso, fižol itd.

Nekaj naravnega je, če so naši dvojni pridelki vsled skrajšane rasti nekoliko manj plenjavi in rodovitni. Manj rodovitni so pa v primeri s pridelki drugih krajev poglavito zaradi tega, ker ne skrbimo za zadostno gnojenje. Po strniščnih krajih se približuje vse poljedelstvo s svojimi dvojnimi pridelki našemu vrtnarstvu, ki daje na leto tudi po dva in tri pridelke. Če hočemo po takih poljedelskih krajih pridelke zboljšati in dvigniti, je neobhodno

potrebno, da skrbimo za boljše gnojenje naših njiv. To je tako naravna zahteva, da jo mora vsak razumeti.

Sedaj pa pogledimo naše gnojenje in primerjajmo ga z gnojenjem po drugih deželah, kjer ne poznajo strniščne setve, ampak kjer dobe vsako leto samo po en pridelek s svojih njiv. Resnica je, da po teh krajih bolj gnoje svoje njive kakor pa mi, dasi dobivamo po dva pridelka na leto. Nič ni tedaj čudnega, če so naši žitni in drugi pridelki vobče bolj pičli. Če hočemo svoje pridelke dvigniti, moramo zemljo bolj gnojiti. Naše podnebje je ugodno, naša zemlja je radodarna, treba je tedaj le, da tudi mi vse storimo, kar treba, da se dvigne njena rodovitnost. Pogledajte vrtnarje, kako pridno gnoje in kako se trudijo, da dobe po dva pridelka z vrta! Posnemajmo jih! Skrbimo še bolj za potrebni gnoj kakor doslej! Potem bo tudi naše poljedelstvo vzlic strniščni setvi tako uspešno kakor po drugih krajih. *Strniščna setev s svojimi dvojnimi pridelki stavi na gnojenje višje zahteve kakor pa poljedelstvo z enojnimi pridelki!* Bolj ko zemljo izrabljamo, več moči ji moramo dati, da nam ne opeša, ampak nasprotno, da se jači v svoji rodovitosti.

PRAZNA MESTA.

Če nam setev povsod ne izhaja ali če gredo rastline med kalenjem po zlu, potem ostanejo dotična mesta prazna. Lani se je n. pr. zgodilo, da je po nekod krompir slabo kalil in je ostalo na ta način veliko prostora

praznega. Taka prazna mesta se opazuje pri raznih rastlinah, pri turšici, pri pesi itd. Časih gredo tudi že izklife rastline ali posajene rastline po zlu, bodisi iz tega ali drugega vzroka. Škoda, ki jo na ta način trpimo, je velika in zlasti za manjšega posestnika občutna. Dela imamo v tem slučaju ravno toliko, prideika pa za vsa prazna mesta manj.

Spominjam se, kako strogo je nastopal o svojem času ravnatelj nekega veleposestva na Češkem, ako je na svojih uradnih potovanjih opazil prazne vrste pri žitu, ki so mestoma slučajno nastale, če se je za trenutek kaka sejalna cev pri stroju zamašila, in če se niso te vrste o prvi priliki podsejale. Takoj so bile denarne kazni tukaj. Tako natančno se je gledalo na širnem veleposestvu na pomanjkljivo posejana mesta že pri žitu.

Kaj naj rečemo pa pri nas, če nam n. pr. krompir povsod ne izhaja, pa pustimo taka prazna mesta nedotaknjena! Ali ni to veliko večja škoda, ki se nam godi vsled naše premajhne brige za popolno izkoriščanje njivskega prostora! Kako naj to opravičujemo? — Taka mesta je treba o

prvi priliki podsajati kakor hitro se opazi, da so prazna, pa naj si bo z eno ali drugo prikladno rastlino. Krompir lahko podsajamo s krompirjem ali pa s fižolom, turšico lahko podsajamo s turšico — in kaže v tem slučaju seme namočiti, da nam prej izkali — ali pa s fižolom itd. Na vsak način pa moramo prazna mesta podsajati, da ne pridemo na takih prostorih ob letino. Če se drugod celo pomanjkljiva žitna setev popravlja s podsetvijo, potem je treba toliko bolj skrbeti, da se izostale okopavine podsajajo.

To je vsikdar slabo izpričevalo za poljedelca, če pušča taka prazna mesta v nemar. To kaže, da se gospodar premalo zaveda svojih nalog in da ima premalo skrbi za svoje dohodke. Bodimo tedaj tudi v tem pogledu bolj skrbni in ne trpimo praznih mest po njivah! Če se ne dajo taka mesta podsaditi z ravno tistim sadežem, naj se pa s kako drugo pripravno rastlino. Na noben način pa ni puščati praznih prostorov! Posajanje je v takih slučajih potrebno in tudi uspešno!

Obrtni glasnik

o Obrtna razstava v Celju. Pisarna za obrtno razstavo v Celju se je preselila na razstavljeni prostor v mestno osnovno šolo Zrinjsko-Frankopanska ulica št. 1. Pisarna je odprta vsak dan od 8. do 12. in od 15. do 18. ure; ob nedeljah in praznikih je odprta le od 9. do 12. ure.

o Pokrajinska obrtna razstava v Mariboru. Razstavljeni odbor sprejema prijave še do preklica in pozivlja obrtnike, ki še tega niso storili, da se nemudoma prijavijo. — Prijave vajeniških del z navedbo imena vajenca in mojstra, učne dobe in z opisom razstavnega predmeta je doposlati do 15. avgusta. Poleg se bosta vršili tudi vrtnarska in vinska razstava.

o Obrtniški kongres v Sarajevu. Dne 14., 15. in 16. t. m. se vrši v Sarajevu obrtniški kongres, kjer bodo zastopane vse obrti naše kraljevine. Kongres bo obravnaval vpra-

šanja obrtne in gospodarske politike in bo pretresal zlasti tudi vprašanje cnotne obrtniške organizacije za vso kraljevino. Za ta kongres vlada v obrtniških krogih povsod velikansko zanimanje.

o Klobučarska obrtna zadruga v Sloveniji. Po dveipolletnih pripravah se je končno na ustanovnem združenem zboru v Celju dne 18. junija ustanovila Klobučarska obrtna zadruga za Slovenijo s sledečim odborom: Predsednik g. Fran Šribar iz Celja, namestnik g. Ivan Pretner iz Braslovč, računski preglednik sta gg. Pavel Jamnik in Fran Topolšek. Ostala odborniška mesta zavzemajo člani iz posameznih delov Slovenije. Zadruga je sklenila pristop k Zvezi južnoštajerskih obrtnih združenj in je za delegata izvoljen g. Josip Ravljen. Želimo zadrugi najlepši procvit!

Gospodarstvo

= Vrednost denarja. Dne 4. t. m. se je dobilo na zagrebški borzi: 100 avstrijskih kron za 40 do 44 par, 100 češkoslovaških kron za 152 do 154 dinarjev, 100 nemških mark za 20 do 21 dinarjev, 100 laških lir za okoli 373 dinarjev, 1 dolar za 77 in pol do 78 dinarjev 80 par.

= Obtok bankovcev v naši državi je znašal 22. junija 4 milijarde 741 milijonov 466 tisoč 225 dinarjev. Obtok se je od 15. do 22. junija zmanjšal za 6 milijonov 584 tisoč 780 dinarjev, kar je dobro znamenje.

= Na živinski sejem v Mariboru dne 27. junija so prignali 378 glav živine. Cene so bile za kilogram žive teže: debeli voli 33 do 35 K, poldebili voli 27 do 32 K, plemenski voli 25 do 32 K, bikji za klanje 20 do 28 K, klavne krave, debele, 27 do 36 K, plemenske krave 21 do 24 K, krave za klobase 15 do 17 K, molzne krave 18 do 30 K, breje krave 18 do 30 K, mlada živina 22 do 31 K, teleta 30 do 35 K.

= Na svinjski sejem v Mariboru dne 23. junija so prignali 168 svinj in 3 koze. Cene so bile: mladi prašički, 5 do 6 tednov stari, po 350 do 360 K; 7 do 9 tednov stari po 700 do 900 K; 3 do 4 mesece stari po 1400 do 1600 kron; 4 do 6 mesecev stari po 1700 do 1800 K; 8 do 10 mesecev stari po 2000 do 3500 K; 1 leto stari po 4000 do 4500 K. Koze so bile po 700 do 800 K.

= Žitni trg. Pretečeni teden se je tržila pšenica po 1500 K s sremskih postaj, a po 1520 K z bačvanskih postaj. Koruza se je tržila v Zagrebu po 1360 do 1380 K. Za oves se je ponujalo 1350 K. Slab srbijanski in bosanski oves je imel ceno le 1250 do 1280 K. Ječmen se je tržil v Zagrebu po 1300 K. Moka št. 0. finejša, se je tržila v Zagrebu po 24.50 do 25 K, a slabša po 22.50 do 23 K. Otrobi so se ponujali v Zagrebu po 650 K.

= Poljedelska razstava v Zagrebu. Zagrebški zbor pripravlja v zvezi z Gospodarskim društvom v Zagrebu v prvi polovici septembra poljedelsko razstavo, ki bi se vršila na prostoru Zagrebskega zbora (velikega sejma) in trajala tri dni. Razstavila bi se živina in poljski pridelki.

= Češplje v Bosni bodo dobro rodile. Kakor javljajo iz Sarajeva, bodo češplje v Bosni letos izredno dobro rodile. Tudi v Srbiji in nekaterih drugih krajih se obeta obilen rod češpelj. Pri nas v Sloveniji pa kažejo češplje bolj slabo.

= Zamenjava petdinarskih bankovcev se vrši pri podružnici Narodne banke v Ljubljani še do 20. t. m., pri Narodni banki v Beogradu pa do 20. septembra 1922.

= Zborovanje industrijalcev iz vse naše države se je vršilo 6. t. m. na Bledu.

= Trgovinski dogovor z Avstrijo je podaljšan do 30. septembra. Blago, ki prihaja iz Avstrije, se torej zopet carini po minimalni tarifi. Oni, ki so od 1. t. m. plačali preveč carine, do-

bijo razliko povrnjeno, ako predložijo na kompetentnem mestu izkaz o izvoru blaga.

= Konferenca o južni železnici se vrši te dni v Benetkah. Na tej konferenci se bo med drugim odločilo, ali se bodo deli proge, ki teče skozi več držav, podržavili, ali pa se bo vse omrežje izročilo družbi južne železnice. Izgleda, da bo ostala proga last omenjene družbe, le da bodo države, skozi katere teče proga, dobile posebne pravice do svojega dela južne železnice.

Novosti

o Izleti kraljevega para po Sloveniji. Kralj in kraljica delata po vsej Sloveniji izlete, tako da bosta prav temeljito spoznala našo ožjo domovino in ljudstvo, ki biva na tej zemlji. O teh posetih kroži med našim ljudstvom vse polno zgodbic, ki pričajo, kako tesna, iskrena in neprisljuna je vez, ki družbi kralja Aleksandra in kraljico Marijo z narodom in obratno. Tako je pred nekaj dnevi v okolici Ljubljane avtomobil obstal pred neko gostilno in iznenadeni oštir je bil ves v zadregi, ko je spoznal, da sta kralj in kraljica pred njim. Ko je kralj opazil krčmarjevo boječnost, se je nasmehnil: »Saj smo vsi ljudje.« Zadnje dni je priredil kraljevi par izlet po Dolenjskem. Pozneje sta obiskala tudi Železnike, kjer jima je ljudstvo priredilo posebno navdušen sprejem. Dne 2. julija sta se odpeljala z Bleda v Karlovec, odkoder sta krenila k Plitvičkim jezerom ter se potem preko Metlike vrnili nazaj na Bled.

o Zborovanja Žalske gasilske župe dne 18. junija v Rogaški Slatini se je udeležilo nad 700 gasilcev iz Slovenije in deloma iz Hrvatske. Žalska župa šteje sedaj 42 društev. Blagajniško stanje je zelo zadovoljivo. Izvoljen je bil soglasno dosedanja odbor z g. dr. Bergmannom na čelu. Zborovalci so odposlali na Bled vdanostni pozdrav kraljevskemu paru, za kar so prejeli od kralja še isti dan brzojavno zahvalo.

o Pazite na bankovce! Pred časom so se v prevajškem okraju pojavili stari srbski bankovci po 50 dinarjev. Datirani so s 1. marcem 1886., so brez podpisov, označbe, serije in številke. Ti bankovci niso nikoli bili v prometu in so neveljavni. Pokradlo jih je ob času avstrijske okupacije v Beogradu vojaštvo. Bankovci nimajo nobene vrednosti, jih ni mogoče nikjer zamenjati in nosi se vse vso škodo samo tisti, ki bi se pustil goljufati. Zato pazite in bodite previdni!

o Važno za splavarje. Glasom dovoljenja prometnega ministrstva imajo splavarji, ki vozijo po Savinji in Savi les v južne kraje, ob povratku pravico do polovičnih cen na železnici.

o Klerikalni zagrizenci ne pustijo pokojnikov na miru. Pri Sv. Marjeti na Dravskem polju je umrl predsednik tamkajšnjega Sokola, 26letni Alojz Babič. Ob času njegovega bolehanja so si dali čudno izpričevalo klerikalci, ki so ga še tedaj, ko je ležal na smrtni postelji, hodili izzivat ponoči pod okno: Auf biks, Sokol, pojdi ven, če imaš korajžjo! — Blagi pokojnik ostane vsem, ki so ga poznali v njegovem delu, v prijaznem spominu.

o Nevihita je napravila 10 milijonov kron škode. V občinah Ivanjkovci, Veličane, Brebrovnik in Sv. Miklavž je te dni razsajala huda nevihta. Zelo poškodovanih je kakih 200 orafov vinogradov. Škoda se ceni na 8 do 10 milijonov kron.

o Če je kapljica pretežka. Sedesletni mojster M. J. se ga je nalezel, je kolovratil potem v Ljubljani ob

Gruberjevem kanalu. Naenkrat pa se je zaužekal v vodo. Neprostovoljne kopeli je imel seve hitro dovolj in je začel na vse pretege klicati na pomoč. Dobri ljudje so mu pomagali iz vode in privlekli »mokrega na suho«.

o Nemški napad na vlak. Na progi Špilje-Ljutomer so Nemci napadli tranzitni vlak, razbili šipe in ranili več potnikov.

o Nevaren zločinec v rokah pravice. Te dni so orožniki prijeli nekega Fischerja, ki je pred časom na Pohorju iz cerkve Sv. Martina odnesel raznih dragocenosti za 133.000 kron. Fischer je član nevarne mednarodne vlomilske družbe in je tamnošnja okolica sedaj rešena prav nevarne more, ko je lopov pod ključem.

Iz raznih krajev

o Blizu Nakla pri Kranju je neki nepreviden kolesar podrl na tla 66letno dninarico Marijo Česenj. Onemogla starka je pri padcu zadobila težke in nevarne telesne poškodbe na desni strani života.

o Na Vinjem vrhu pri Beli cerkvi je nenadoma umrl Alojzij Drečnik. Po zajtrku je šel z doma, toda prišel je komaj par sto korakov daleč, ko se je nenadoma zgrudil mrtev na tla.

o V Cerknici se nastani kot okrožni zdravnik g. dr. Jože Gostiša, rodom s Kalce pri Logatcu.

o Na Bledu je v jezeru utonil tehnik Vladimir Kopač, sin narod. poslanca g. Josipa Kopača. Ko je kralj čul o nesreči, je takoj dal na razpolago svoj avtomobil, da so prepeljali truplo ponesrečenega v Ljubljano.

o V Št. Jerneju na Dolenjskem je umrl trgovec in posestnik g. Martin Volovec. N. v m. p.!

o V Dolenji vasi pri Ribnici je milinsko kolo zmečkalo roko mlinarjevemu sinu Francu Vidervolu.

o V Senčurju pri Kranju je konj brcnil posestnikovo hčer Ano Jerino in ji zdrobil spodnjo čeljust.

o Med Kranjem in Sv. Joštom so našli hudo razmesarjeno moško truplo. Neznanca, ki je moral biti star kakih 40 let, je povozil vlak. Obe nogi sta bili odtrgani.

o V Dobu pri Kamniku se je pri dviganju nastrešja na neko novo stavbo ponesrečil dninar Anton Kovič. Padel je z višine dveh metrov in si je polomil rebra.

o V Bregani pri Brežicah so te dni ustanovili Sokola. Frankovi in Radičevi pristaši so hoteli ustanovitev preprečiti, vendar se jim to ni posrečilo.

o Na Zidanem mostu je padel po stopnjicah sin delavke, Milan Kisel, in se je močno potolkel po glavi.

o Pri Podvelki ob Dravi sta se igrala na splavu dva dečka. Eden, Edi Masej, je izgubil ravnotežje in je padel v vodo. Njegov tovariš je zbežal domov in iz strahu ni nikogar poklical na pomoč. Maseja so odnesli valovi. Trupla še niso našli.

o V Vučji vasi v Ljutomerskem okraju so neznani vlomilci vlomili pri posestniku Francu Kosiju ter mu odnesli za 5840 kron raznih pridelkov.

o V Laporju pri Slovenski Bistrici je pogorela posestniku Pavlu Ogrincu hiša z gospodarskim poslopjem vred. Škoda znaša 100.000 K. Kako je ogenj nastal, ni znano.

o V Tinjah na Koroškem je umrl ugleden posestnik Jožef Tischler. Z delom svojih rok se je preril od skromnega kočarja do trdnega kmeta. Pri vsem tem pa je bil prijazen, darežljiv in vedno pripravljen pomagati. To in njegova kremenita značajnost sta ga delali dragega vsem, ki so ga poznali. Vrlemu možu blag spomin!

Beleške

+ **Zaupnice zaupnikov JDS strankinim voditeljem.** V zadnjem času se je po raznih krajih Slovenije vršila cela vrsta sestankov zaupnikov JDS, tako v Krškem, Kamniku, Kranju, Mariboru, Zidanem mostu itd. Na vseli teh sestankih so zaupniki obsojali napade proti voditeljem demokratske stranke in izrekli zaupnico voditeljem, predvsem dr. Žerjavu, kateremu so izrekli tudi zahvalo za njegovo neumorno delo, vsled katerega si je izpodkopal zdravje. Na Štajerskem so se zaupniki zlasti tudi izrekli za čimprejše imenovanje velikih županov v oblasteh.

+ **Božji mlini meljejo počasi,** ali gotovo, in tako se je zgodilo, da je moral g. Pesek prodati svoje podjetje v Ljubljani. Njegovo hišo, tiskarno in list «Jugoslavijo» je kupila Jadranska banka menda za 15 in pol milijona kron. Imel pa je g. Pesek končno še srečo, da je tako dobro spravil svoje podjetje v denar. Jadranska banka ima tako denarja dovolj, zato je Peskovo podjetje z lahkoto preplačala vsaj za kakih 5 milijonov kron. Saj se ravnatelj Jadranske banke gosp. Kamenarovič ni smilil denar niti za prazno gonjo proti demokratskim voditeljem, ko je moral izmetati za svoja slavna «Poslana» po listih širrom Jugoslavije lepe milijončke. List «Jugoslavija» preide, kakor sam piše, v last Jugoslovanske novinske delniške družbe v Zagrebu. Brezdvomno je to le pesek v oči, da ne bo izgledalo, da je list «Jugoslavija» glasilo bankarjev.

+ **Pod klop sta zlezla.** Pred ljubljanskim deželnim sodiščem je bil obsojen glavni in odgovorni urednik «Jugoslavije» g. Zorko Fakin na 200 dinarjev globe, ker baje zopet ni bral častikraje, ki jo je zagrešila «Jugoslavija» proti ministru Puclju. Zaradi istega prestopka je bil obsojen «Avtonomistov» urednik na 100 dinarjev globe. Gospod Fakin mora biti res vzgleden glavni urednik, da nikoli «ne ve», kaj pride v list. Samo težko mu verjamemo na takšen izgovor. «Jugoslavija», ki je vedno polna morale, boja proti korupciji in raznih imenitnih člankov, katerim verjamejo samo polinteligenti, ki so čisto slabši od preprostih ljudi in popolnih nevednežev, naj pazi rajše sama na sebe, da ne bo kradla časti poštenim ljudem.

+ **Z nožem za — vero.** Na Petrovo se je vršil v Grajski vasi pri Gomilskem klerikalni shod, na katerem je dr. Korošec vezal otrobe ovčicam, ki jih je pobral od procesije, ki se je istega dne vršila v Grajski vasi. Na shodu je bilo kvečjemu kakih 250 oseb, med njimi vsaj pol žensk tercijalk, ki so, kakor znano, po navadi s pametjo zelo navskriž. Ko je doktor Korošec videl, kakšno «brihtno» poslušalstvo ima pred seboj, je dobil korajžo in je začel «fotirati» ljudi z najbolj «ta debelimi klerikalnimi šlagerji». Toda med poslušalci so bili tudi posamezni naprednjaki, ki so jeli glasno ugovarjati Korošču, ki pa je imel za take slučaje že pripravljeno gardo. G. Š...ja, ki je najglasnejše protestiral proti Koroščevim izvajanjem, so pripravili klerikalni «vunbacitelji» takoj zgrabili, čemer se g. Š. ni upal upreti, ker so goreči Koroščevo oprode segali v žepe — seveda ne po rožne vence. G. Š. je to seganje v žepe takoj ugotovil. Najhujše je drugače razsajal proti g. Š. Koprivov Tonček, ki sicer svoječasno kot študent ni bil nič kaj brihten, toda za klerikalnega obergenerala v Grajski vasi je dovolj «kšajt», ker za tak posel razumnosti sploh ne potrebuje. Ne govorimo sicer radi njem, ker se bo brihtni Tonček še

hvalil okoli, da se širi njegova slava po «cajtnгах», vendar njegovega obnašanja ni smo mogli zmolčati. Doktor Korošec je na ugovore takoj začel ubirati druge strune in ni več trobil tako debelih kot spočetka, ko je mislil, da ima pred seboj same lahkovrneže in nevedneže. Res sramotno je, s kakšnimi izmišljotinami o korupcijah in drugih takšnih «grozovitostih» pridejo klerikalni voditelji med ubogo nevedno ljudstvo, ki se potem huduje nad vsem tem — dasiravno samo ne vidi ničesar takega. Kritizirati in zmerjati je mnogo lažje, nego delati. Mi smo trdno uverjeni, da se bodo vsem ljudem, tudi najzabitejšim, enkrat odprle oči, tako da bodo klerikalni zapeljivci naroda še debelo gledali. Onim «vunbaciteljem» pa še povemo h koncu to, da se za vero ne dela s seganjem v žepe, četudi mogoče samo zaradi tega, da je «špas» večji, ker Kristus ni učil, naj se vera širi s pretepanjem in noži. Sicer pa klerikalni shodi niso verski shodi, saj Kristus, ko je učil ljudi, ni nikoli mešal političnih kvant s svojimi nauki.

+ **Radičeva vera.** Naše klerikalce, katerih kosmata ušesa so dovzetna le za žveplo hujšakačev in ki zadnje čase kažejo mnogo zanimanja tudi za bratskega jim prifrknjenega Radiča, bo morda le zanimalo, kako vnet katolik in kak zagovornik duhovščine je ta republikanski komedijant. Na pogrebu Krpiča, zagrebškega predsednika frankovcev, je držal Radič dolgo nagrobnico, za katero mu gotovo ne bo hvaležen pokojnik v nebesih in še manj duhovska gospoda. Le par odlomkov: «Popi, posebno še škofi, najmanj verujejo v Boga. Zato je naš Krpič rajši veroval v seljaka in v republiko. Pokojnemu Krpiču ne bodo na drugem svetu pomagale ne kronice, ne očenaški in ne kakršnekoli popovske ceremonije, temveč samo vera v republiko... Popi najmanj molijo in še takrat, kadar molijo, mislijo na kuharico...» — Te duhteče cvetke naj si ovohajo oni gospodje in prištaši SLS, ki tvorijo nje «močnejše republikansko krilo» in gledajo v Radiču svojega bodočega zaveznika. Zagrebški listi trdijo, da je bil Radič takrat na pokopališču precej «žegnan», jasno pa je, da veruje Radič samo v republikanska nebesa, njegov poglaviti zakrament je pa menda — frakelj.

PRIJATELJ PIŠE KLERIKALNEMU POSLANCU.

Dragi Janez! To me veseli, da ga bova spet enkrat skupaj pila v Beogradu in barko vozila, saj me poznaš, stara sablja! — Kar vriskal bi, tako se veselim in si želim malo prepovedanega sadu. — Pa jaz Ti moram pisati, da ne zineš ničesar in nikomur o najinili zabavah, ker moja stara ima že nekaj v nosu in ga viha, kakor lovska psica. Ne smem se na glas smejeti, takoj zdijva. Rekel sem ji, da moram v Beograd, da se s Teboj pomenim zaradi nove železnice in da morava morda do ministra. Ona ne verjame in pravi, da že pozna tistega ministra, ker me je žal enkrat dobila, ko sem na duri naše mlade dekletke trkal in vprašal, če gre k rani sv. maši. Moja stara ni verjela, da sem samo zaradi sv. maše trkal in od tedaj tako viha svoj nos.

Pa, dragi Janez, Ti moraš vse zvito napraviti in parlamentarno ter mi jutri brzojaviti, da bi minister rad govoril z nama.

Morda je še bolje, če se za ministrom podpišeš, saj ne ponarejam podpisa, ker je brzojavno, in

če se izve, rečeš, da sva samo babo potegnila. Tedaj se bo minister smejal. Na ta način jaz svojo staro lepo nafarbam, dasi misli, da vse voha.

Zanesem se na Tebe, da najdeva čedne punce in ne kakih krampov. Salamensko se veselim na Tvoj brzojav od železniškega ministra in midva greva, kjer pojejo in plešejo, ker morava vse preskusiti.

Na svidenje, stara baraba!

Tvoj

Čuk Martin,

katoliški župan in zaupnik SLS.

Saj veš, da je nam, ki smo pri SLS, vse dovoljeno, ako se g. župniku izpovemo; volimo in agitiramo za presveto SLS

Sokolstvo

Lepo uspela prireditve Sokola I. v Ljubljani. V nedeljo 2. t. m. je imel Sokol I. v Ljubljani na svojem telovadišču na Taboru lepo uspelo celodnevno prireditev. Kljub temu, da je bilo ob istem času več prireditev v obližju, je bila udeležba zelo številna. Vse točke sporeda je mladina, naraščaj in članstvo izvajalo neoporečno in zelo burno priznanje s strani občinstva. Zvečer se je ob zvokih godbe razvila ljudska veselica. V prijetnem kramljanju so se udeleženci veselili uspehov in z zaupanjem snovali načrte za nadaljnje delo v bodočnosti.

Zdravstvo

Z zmerno življenje staršev v največji meri vpliva na telesni in seveda tudi na duševni razvitek novorojenčkov. In ne le to. Zanimiva so izvajanja nemškega učenjaka, ki na temelju mnogih odgovorov staršev zaključuje, da se rodi največ fantov onim staršem, ki živijo spolno zmerno zakonsko življenje.

Prosveta

Zvonček, 6. številka I. L., je ravno kar izšla. Po zanimivi in lepi svoji vsebini prav nič ne zaostaja za prejšnjimi. Starši, ki hočejo svojim otrokom dobro, jim preskrbe pred vsem dobro duševno hrano, dobro knjigo. Kot tako «Zvonček» najtopleje priporočamo. Naroča se pri upravnštvu «Zvončka», Ljubljana, Frančiškanska ulica 6.

Razno

× **Koliko stane na Ruskem kosilo.** Neki član ameriške pomožne misije se je vrnil iz Rusije in se je spotoma ustavil tudi v Londonu. Tam je pripovedoval začudenim in strmečim poslušalcem, da stane v Rusiji eno samo kosilo 40 milijonov rubljev. Boljševiška nebesa se res bližajo — norišnici.

× **Boj za ljubico — med ptiči.** Zanimivo je, da ljubosumje ni znano samo človeku, ampak tudi živalim. Pri pticah so na primer opazili sledeči dogodek: Na drevesu sta ljubimkala kos in kosovka. Naenkrat šine s sosednjega drevesa drug kos in se z vso silo zapodi v onega, ki se je dobrikal samici. Jel ga je obdelavati s svojim krepkim kljunom in ni prenehal prej, dokler ni ljubimec padel na tla. Med tem bojem se je kosovka prestrašena skrila v bližnjem grmičju. Kos zmagovalec se ji je pridružil in se ji je na vse načine dobrikal. Ko pa je opazil, da je njegov nasprotnik, ki mu je zavaljal družico, še živ, je planil na denj še enkrat in ga je toliko časa kljuval, dokler ga ni ubil. Opazovalec je mrtvega kosa zagrebel v zemljo, to-

da ljubosumje je kosa zmagovalca tako razburilo, da tekmeču niti v grobu ni mogel odpustiti. Zakletaval se je proti tistemu mestu in je jezno kljuval v zemljo. Torej niti ptici ne dovolijo svojim lepoticam, da bi «upirale v dva oči».

× **Veteran Napoleona I.** Poljak Jan Krasinski je star 132 let. Kot 22leten mladenič je bil vojak Napoleoneve armade in se je med drugim udeležil pred 110 leti tudi bitke pri Borodinu. Ujeli so ga Rusi in je pozneje služil dolgo vrsto let v ruski armadi in se udeležil raznih bojev. Zdaj živi častitljivi veteran na Poznanjskem. Vlada mu je dala na razpolago brezplačno zemljišče, da si mož lahko po svoji volji uredi življenja svojega poslednje dni. Krasinski je še čvrst in trden ter ne izgleda kakor starček, ampak kakor mož v najboljših letih.

Ženski kotichek

Pazi na perilo! Snežnobelo perilo je ponos vsake ženske, ker izdaja pri njej eno poglavitnih dobrih lastnosti: ljubezen do snage. Zdaj je najugodnejši čas, da ubeliš perilo, ki se ti je čez zimo kakorkoli zavaljalo, orumenelo ali dobilo razne madeže. Razprostriraj perilo na solcu in ga pridno škropi s svežo vodo. Ko se posuši, ga poškopri iznova in ponavljaj to toliko časa, da madeži izginejo. Uspeh ne izostane. Poleg tega je ta način čiščenja zdravstveno neoporečen, najcenejši in najmanj zamuden.

DRAGOCENOST VSAKE HIŠE je prijetno dišeči «Elsafluid» lekarnarja Fellerja. «Elsafluid» je najboljši sredstvo za drgnjenje hrbta, rok, nog in celotnega telesa ter se uporablja kot lepotilo (kosmetikum) za nego zob, zobnega mesa, ust, glave itd. «Elsafluid» je močnejši in boljši kakor francosko žganje. 3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica z zamotom in poštnino vred 72 kron. Razpošilja ga: Evgen V. Feller, Stubica donja, Elsatrg št. 360 (Hrvaško).

LEPOTA

kože, obraza, vratu, rok, kakor tudi lepa rast las se more doseči samo z razumno nego lepote. Tisočera priznanja so dospela iz vseh dežel sveta za lekarnarja Fellerja:

„Elsa“ **lilijino mlečno milo**, najboljši blago, najčistejši „milo lepote“; 4 kosl. z zamotom in poštnino 120 K.

„Elsa“ **obrazna pomada** odstrani vsako nečistost kože, solne pege, zajedance, nabore itd. ter naredi kožo mehko, rožnatobelo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 80 K.

„Elsa“ **Tanochina pomada za rast las** krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepanje las, zaprejuje prhut, prerano osivelost itd.; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 80 K.

Prodajalci dobe, če naroče najmanj 12 kosov enega predmeta, popust v naravi.

Razno: Lilijino mleko 24 K; brkomaž 10 K; najčistejši Hega-puder dr. Klugerja v velikih originalnih škatlah 40 K; najčistejši Hega-zobni prašek v patent-skatlah 40 K; puder za gospe v vrečkah 8 K; zobni prašek v škatlah 12 K, v vrečkah 8 K; Sachet-difana za perilo 12 K; Schampoon za lase 8 K; rumenilo, 12 listkov 48 K; najčistejši parfüm po 48 in 60 K; močna voda za lase 80 K. Za te razne predmete se zamot in poštnina posebe računata.

EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA donja, Elsatrg št. 360 (Hrvaško).

Kaj je Elsafluid — to se zna!
Lekarnar Feller — Stubica!